

zák.), i když mu dosud nebyly ještě knihovně připsány. Ostatní žalovaní vkladu s chopnou listinu žalobci vystaviti a podepsati nemohou, ježto nad spornými pozemky nemají žádné disposiční moci, a o jiné ručení podle obsahu v souzeném sporu nejde.

Čís. 16617.

K vymožení nároku na převzetí koupeného zboží kupitelem nelze vésti exekuci podle § 354 ex. ř.

(Rozh. ze dne 7. ledna 1938, R I 1569/37.)

Vymáhající věřitelka navrhla, aby jí byla podle smíru okresního soudu v N. ze dne 5. října 1936, č. j. C 197/36-2 povolena exekuce ve smyslu § 354 ex. ř. k vymožení závazku povinné Isabely S., aby od vymáhající věřitelky převzala koupené zboží do osmi dnů a zaplatila kupní cenu, a to tak, že povinná nahradí poštovné a náklady balení. Exekuční soud vyhověl návrhu a uložil povinné podle návrhu vymáhající věřitelky peněžitou pokutu 3.000 Kč pro chudinský fond města N. nebo vazbu čtrnácti dnů. Rekursní soud zamítl exekuční návrh.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Nárok na převzetí koupeného zboží není nárokem, k jehož vymožení by bylo možno vésti exekuci podle § 354 ex. ř. § 354, odst. 1, ex. ř. předpokládá nárok na čin, který nemůže býti vykonán jinou osobou než dlužníkem a jehož výkon zároveň závisí výhradně na dlužníkově vůli. V souzeném případě však odeslání zboží se má díti podle svrhu uvedeného smíru vymáhající věřitelkou, ovšem po zaplacení kupní ceny. Ježto předpokladem přijetí zboží jest jeho odeslání a to nezávisí výhradně na vůli povinné, nelze tu užiti § 354 ex. ř. nehledíc na to, že převzetí zboží není vůbec činem nezastupitelným, protože obchodní zákon v čl. 343, odst. 2, přesně předpisuje, jak se má a může zachovati prodávající, je-li kupující v prodlení s převzetím prodaného mu zboží.

Čís. 16618.

K výkladu stanov stavebního a bytového družstva.

Vzepřel-li se člen bytového družstva zvýšení nájemného, jehož oprávněnost je sporná a vyhradil-li rozřešení této otázky pořadu práva, nelze v tom spatřovati neplnění stanovami uložených povinností členských a není důvodem k vyloučení člena, třebaže podle stanov může valná hromada vyloučiti člena, neplní-li dotčené povinnosti, ani důvodem k výpovědi nájemní smlouvy.

Nájemce, který vyučuje v jednom pokoji svého třípokojového bytu, kterého užívá též jako ložnice, několik (3 až 4) hodin denně zpěvu, neužívá bytu nebo jeho části výhradně nebo převážně k jiným účelům než bytovým.

(Rozh. ze dne 7. ledna 1938, Rv I 2033/36.)

Podle § 18 stanov žalovaného družstva může valná hromada vyloučiti člena, neplní-li povinností uložených mu stanovami zejména tehdy, neplatí-li řádně nájemné z bytu jemu pronajatého. Podle § 14 č. 9 nájemního a zadávacího řádu lze dáti členu neb nájemníkovi výpověď z nájemní smlouvy, když užívá bytu nebo části najatých místností bez svolení představenstva výhradně nebo převážně k jiným účelům než k účelům bytovým; v takovém případě jest možno na místě výpovědi zvýšiti přiměřeně nájemné. Dopisem ze dne 10. května 1933 oznámilo družstvo žalobci, který jest od 12. prosince 1923 jeho členem a má v jeho domě najat byt o třech pokojích a kuchyni, že se mu podle § 14 č. 9 nájemního a zadávacího řádu zvyšuje nájemné o 50% z důvodu, že užívá části bytu k vyučování zpěvu, tedy k jiným účelům než k účelům bytovým. Dopisem ze dne 17. května 1933 odpověděl žalobce svým právním zástupcem, že zvýšení nájemného neuznává, a odkazuje v něm družstvo v té příčině na pořad práva. Na to družstvo dopisem ze dne 23. května 1933 vyzvalo žalobce, aby nejdéle do 27. května 1933 vpoledne prohlásil, že bude platiti zvýšené nájemné, žalobce však dopisem ze dne 26. května 1933, který došel teprve dne 29. května 1933, odpověděl opětně, že zvýšení nájemného neuznává a že je jako nesprávné odmítá, a vylíčil podrobně důvody pro své stanovisko. Mezitím valná hromada ze dne 28. května 1933 vyloučila žalobce z družstva podle § 18 stanov pro nekonání členských povinností, jež spatřovala v tom, že žalobce odmítl platiti zvýšené nájemné uložené mu podle § 14 č. 9 nájemního a zadávacího řádu. Tvrdě, že usnesení o jeho vyloučení je v rozporu se stanovami, s nájemním a zadávacím řádem a se smlouvou mezi nimi uzavřenou, že tu nejsou podmínky § 14 č. 9 nájemního a zadávacího řádu, že představenstvo družstva nebylo oprávněno zvýšiti nájemné o 50%, že žalované družstvo vědělo při nastěhování, že žalobce jest učitelem zpěvu a že bude v obvyklých hodinách vyučovati zpěvu, a že tím neporušil domovní řád, ježto vyučoval zpěvu v dovolené denní době mezi 10. až 12. hodinou dopolední a mezi 4. až 8. hodinou večerní, a že žalobce neporušil své členské povinnosti, domáhá se žalobce výroku, že žalované družstvo jest povinno uznati, že žalobce jest nadále členem žalovaného družstva a že mu přísluší veškerá práva členská, že žalované družstvo jest povinno vykonávati vůči žalobci veškeré stranami upravené povinnosti a že se určuje, že členství žalobce u žalovaného družstva nikdy nepominulo a že usnesení valné hromady družstva ze dne 28. května 1933, kterým žalobce z družstva byl usnesením vyloučen podle § 18 stanov a dle § 14, odst. 1, č. 9 nájemního a za-

dávacího řádu, jest neplatné a právně neúčinné. Nižší soudy zamítly žalobu.

Nejvyšší soud uznal podle žaloby.

Důvody:

V tom, že se žalobce vzepřel zvýšení nájemného, je hož oprávněnost byla sporná, a vyhradil rozřešení této otázky pořadu práva, nelze spatřovati ani neplnění statutárních povinností členských, pro která by valná hromada směla žalobce podle § 18, odst. 2, stanov z družstva vyloučiti, ani důvod k výpovědi smlouvy nájemní.

§ 14 č. 9 nájemního a zadávacího řádu mluví o případě, kdy nájemník bez svolení představenstva užívá bytu nebo části najatých místností výhradně nebo převážně k jiným účelům než k účelům bytovým. Bylo zjištěno, že žalobce vyučoval zpěvu v hodinách dopoledních a odpoledních, — až do 7. nebo 8. hodiny večer celkem 3 až 4 hodiny denně v jednom pokoji, kterého užíval též za svou ložnici. Uváží-li se, že se žalobcův byt skládal z tří pokojů a kuchyně, nelze v tom spatřovati převážnost ve smyslu § 14 č. 9 nájemního a zadávacího řádu.

Ježto z toho, co nahoře uvedeno, jde najevo, že se vyloučení žalobce ze žalovaného družstva stalo neprávem a proti předpisům družstevních stanov, je žalobní prosba oprávněna.

Čís. 16619.

Proti tomu, kdo na základě smlouvy o prodeji dříví ze zabraného lesního majetku (zák. č. 118/1920 Sb. z. a n.), nevyčkav jejího schválení státním pozemkovým úřadem (nyní ministerstvem zemědělství), skutečně těžil dříví a složil na šekový účet státního pozemkového úřadu jistotu za těžení dříví, jest Československý stát oprávněn sraziti si z ní částku, kterou složitel za dříví skutečně vytěžil, třebaže poté nebyla ona smlouva schválena.

(Rozh. ze dne 7. ledna 1938, Rv I 2040/36.)

Srov. rozh. č. 12253 Sb. n. s.

Žalobě, již se žalující akciová společnost domáhá na žalovaném státě zaplacení 155.000 Kč s přísl., nižší soudy vyhověly.

Nejvyšší soud zamítl žalobu.